

РЕШЕНИЕ

№ 558

гр. София, 02.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Наталия Ангелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12419** по описа за **2021** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] ЕИК: 20211110209 със седалище и адрес на управление С. срещу РЕШЕНИЕ №729 от 19.10.2021г. постановено по нахд №20211110209680 по описа на СРС за 2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление на НАП №483615-F489313 от 10.12.2019г., с което на касатора е наложена имуществена санкция от 500лв. на основание чл.185, ал.2 вр. с ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на МФ.

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. На първо място се твърди, че имуществената санкция е наложена при несъответствие с обективната действителност, доколкото лицето в обекта –Д. Р. не е била разпитана вкл. от СРС. В тази връзка се визира, че ответната страна не е направила и опит да установи кой фактически е извършил деянието. Оспорва се и пълнотата на описанието на деянието, както и се релевира допуснато процесуално нарушение с оглед неспазване изискването на чл.34, ал.3 от ЗАНН –НП да е издадено в 6-месечен срок от съставянето на акта. Касателно санкцията от 500лв. се твърди, че същата е непосилна за дружеството и се пледира, че е налице маловажен случай. С оглед изложеното –се моли да се уважи касационната жалба.

В съдебно заседание - жалбата се поддържа от адв.Т.. Подчертава се, че не е

изследвано обстоятелство кое физическо лице е виновно за извършеното нарушение, ако се приеме, че има такова нарушение. Претендират се разноски.

Ответната страна - чрез юрк.П. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на жалбата и предлага да се уважи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок, но по съществото си е неоснователна по следните съображения:

Видно от АУАН и от НП - СРС е приел, че НП е процесуално и материално законосъобразно. На първо място е констатирано, че не е допуснатото твърдяното процесуално нарушение, изразяващо се в липса на достатъчно яснота по отношение на деянието. Констатирано е, че същото правилно е квалифицирано като нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18/2006г., която разписва реда за промяна на касовата наличност. Прието е, че деянието е и доказано чрез събраните писмени и гласни доказателства като е установено безспорно, че сумата от 116,57лв. представлява разлика между касовата и фактическата наличност. Прието е, че санкцията правилно е определена на минимума за юридическо лице, което отговаря безвиновно. Маркирано е, че дори за беше доказана тезата на оспорващия, че в обекта е имало токов удар, то тогава отново би имало нарушение, но на ал.2 на чл.33 от Наредбата. Преценено е, че няма и основания за приложението на чл.28 от ЗАНН, доколкото деянието е формално и не се установява да има по-ниска степен на обществена опасност или да са налице смекчаващи обстоятелства. С оглед изложеното –СРС е потвърдил НП.

Касационната инстанция споделя изводите на СРС за липса на процесуални нарушения. В тази връзка въззивният съд обосновано е приел, че деянието е описано изчерпателно, с отразяване на съставомерните факти. Не е допуснато и процесуално нарушение на чл.34, ал.3 от ЗАНН, доколкото НП е издадено в 6-месечния срок от съставянето на АУАН –последният е от 10.06.2021г., докато НП е от 10.06.2021г.. Няма и процесуално нарушение с неустановяването на обстоятелствата за вината на конкретното лице. Изложеното е ирелевантно, доколкото е ангажирана безиновната отговорност на дружеството. Неотносимо е и по какви причини /умишлено или не/ служителката не е изпълнила задълженията си. Правилно същата не е била допусната до разпит пред СРС, тъй като факта, за който е поискана като свидетел – не се установява с гласни доказателства. Дали е имало или не токов удар – при положение, че лицето Р. е попълнило декларация за обстоятелствата на извършване на деянието, както и с оглед на факта, че е разпитан друг очевидец /св.Н./ - е факт, който е можел да се установи от съответния доставчик на ел.енергия с документ. От друга страна, както е приел и СРС –дори тази теза да е достоверна –то търговецът е бил длъжен да издаде бележка от кочан. Следователно –напълно се споделя и извода, че е нарушен чл.33, ал.1 от Наредба Н-18/2006г., че установената разлика от 116,57 лв. между фактическата и касовата наличност не се отчита от работещото в обекта фискално устройство вкл. и при направената поръчка. Обосновано е наложена и санкция по чл.185, ал.2 вр. с ал.1 от ЗДДС, която е минимална. Доводите в касационната жалба за непосилност на размера й – са несъстоятелни. Преценката съобразно имущественото състояние може да бъде направена при наложена санкция над минимума. В конкретния случай доколкото се касае за минимален размер, то невъзможността за

плащане на санкцията –е непротивопоставим довод, както и обстоятелството дали дружеството има или не приходи, за да я заплати.

На последно място -напълно се споделят съображенията на СРС неприложимост на чл.28 от ЗАНН. Няма причина, която да характеризира деянието като такова с по-ниска степен на обществена опасност от останалите от вида си, както и няма други обстоятелства, които са смекчаващи. С оглед изложеното – жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли като се потвърди решението на СРС.

Предвид изхода от спора –трябва да се уважи и претенцията на юрк.П. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80лв., определено по реда на чл.37, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ и във връзка чл.63, ал.3 от ЗАНН.

ВОДИМ XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №729 от 19.10.2021г. постановено по нахд №20211110209680 по описа на СРС за 2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление №483615-F489313 от 10.12.2019г. издадено от Началника на Отдел „Оперативни дейности“-С. ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК 20324322 със седалище С. да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение от 80лв..

Решението е окончателно.

Председател: Членове: 1. 2.